МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ІМЕНІ ІВАНА БОБЕРСЬКОГО

МОЛОДА СПОРТИВНА НАУКА УКРАЇНИ

Збірник тез доповідей

За загальною редакцією Євгена ПРИСТУПИ

Заснований 1996 року

Випуск 28

ЛЬВІВ
ЛДУФК ім. Івана Боберського
2024

ISSN 1996-1448
YOUNG SPORT SCIENCE OF UKRAINE. 2024. V.3. P. 82-82.
МОЛОДА СПОРТИВНА НАУКА УКРАЇНИ. 2024. Т.3. С. 82-82.
УДК: 615.825:79.6

АКТУАЛЬНІСТЬ ФОРМУВАННЯ РАМКИ КОМПЕТЕНЦІЙ І ПРОГРАМ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЛЯ ФІЗИЧНИХ ТЕРАПЕВТІВ, ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ У ПЕДІАТРІЇ

Оксана БАРАН, Катерина ТИМРУК-СКОРОПАД

Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського, м. Львів, Україна

Вступ. Фізична терапія в педіатрії — це галузь практики, яка спрямована на оптимізацію руху для повноцінної участі дітей упродовж усього життя [1]. Фізичні терапевти співпрацюють із дітьми і їхніми сім'ями, надаючи послуги, спрямовані на розвиток потенціалу дитини для самостійного функціонування й активної участі вдома, у школі та у громаді [2].

Фізичні терапевти, які працюють у педіатрії, найчастіше, обирають спеціалізуватися в цьому напрямі. Однак для роботи з дітьми фахівці мають володіти специфічними компетентностями й потребують посилення навчальних програм у межах університету, а також після його завершення.

Мета — обґрунтувати актуальність розроблення рамки компетентностей і програм спеціалізації для фізичних терапевтів у педіатрії.

Методи й матеріали. Дослідження проведено за допомогою анкетування 82 фізичних терапевтів, які працюють у педіатрії. Опитувальник розроблено, щоб оцінити досвід роботи, напрями клінічної діяльності й рівень компетентності фізичного терапевта, який працює в педіатрії. Розроблена анкета складалася з 31 питання.

Результати. За аналізом результатів анкетування визначено рівень розвитку запропонованих компетенцій фізичного терапевта в педіатрії. Зокрема, до компетенцій віднесено вміння проводити обстеження пацієнта, інтерпретувати його результати для визначення мети, завдання, цілей реабілітації та відповідних втручань, використовувати сімейно-орієнтований підхід, розуміти епідеміологію й патологію дитячих захворювань і вміння надавати освітні й консультативні послуги особам, які здійснюють догляд за дитиною. Про наявність цих компетенцій на досвідченому рівні повідомили 30,48–46 % респондентів, а на середньому 13,41–30,48 %. Варто також зазначити, що від 1,21 до 8,53 % опитаних фізичних терапевтів вказали на експертний рівень, тобто рівень, на якому фахівець здатен продемонструвати більш глибоке розуміння ситуації та сприяє розвиткові й поширенню знань через навчання й розвиток інших.

Обговорення й висновок. На думку респондентів, потреба в спеціалізованій підготовці й підвищенні кваліфікації таких фахівців є надзвичайно високою. З огляду на це доцільно сформулювати рамку компетентностей фізичного терапевта в педіатрії, яка б стала основою для вдосконалення університетських освітніх програм, силабусів і розроблення програм спеціалізації.

Ключові слова: реабілітація, освіта, діти, підвищення кваліфікації, фізична терапія, педіатрія.

Список використаних джерел

1. Deborah K. Anderson, Furze, Jennifer A. Moving toward excellence in pediatric physical therapy education. Pediatric physical therapy [Інтернет]. Січ 2019 [цитовано бер 2024]. 31 (1): 95–113. Доступно на: https://journals.lww.com/pedpt/pages/articleviewer.aspx?year=2019&issue=01000&article=00021&type=Fulltext#JCL-P-7

2. Academy of Pediatric Physical Therapy, American Physical Therapy Association. Fact sheet: Pediatric Physical Therapists as the Practitioner of Choice [Інтернет]. 2020 [цитовано січ 2024]. Доступно на: https://pediatricapta.org/includes/fact-sheets/pdfs/FactSheet_PhysicalTherapistsPractitionerofChoice_2020.pdf?v=2

© Баран О., Тимрук-Скоропад К., 2024